

DECYZJA RADY (UE) 2023/702**z dnia 21 marca 2023 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej w odniesieniu do decyzji, która ma być przyjęta, a także zaleceń oraz wspólnych i jednostronnych deklaracji, które mają być złożone

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 2,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwana dalej „umową o wystąpieniu”) została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2020/135 ⁽¹⁾ i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.
- (2) Art. 164 ust. 5 lit. d) umowy o wystąpieniu uprawnia Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 164 ust. 1 tej umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”) do przyjmowania decyzji zmieniających tę umowę, z wyjątkiem jej części pierwszej, czwartej i szóstej, pod warunkiem że takie zmiany są konieczne, by poprawić błędy, uzupełnić brakujące informacje lub skorygować inne niedociągnięcia, lub zaradzić sytuacjom nieprzewidzianym w chwili podpisania umowy, oraz z zastrzeżeniem że takie decyzje nie zmieniają istotnych elementów umowy.
- (3) Art. 166 ust. 1 umowy o wystąpieniu uprawnia Wspólny Komitet do przyjmowania decyzji dotyczących wszelkich kwestii, w przypadku których przewiduje to umowa, i do wydawania Unii i Zjednoczonemu Królestwu stosownych zaleceń. Na podstawie art. 166 ust. 2 umowy o wystąpieniu decyzje przyjmowane przez Wspólny Komitet są wiążące dla Unii i Zjednoczonego Królestwa; Unia i Zjednoczone Królestwo są zobowiązane wykonywać te decyzje, które wywierają takie same skutki prawne, co umowa o wystąpieniu. Art. 166 ust. 3 umowy o wystąpieniu stanowi, że zalecenia są formułowane za obopólną zgodą.
- (4) Zgodnie z art. 182 umowy o wystąpieniu Protokół w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej (zwany dalej „Protokołem”) stanowi integralną część tej umowy.
- (5) Unia i Zjednoczone Królestwo powinny złożyć w ramach Wspólnego Komitetu wspólną deklarację, w myśl której w stosownych przypadkach w swoich stosunkach w ramach umowy o wystąpieniu będą one, zgodnie z wymogami pewności prawa, odwoływać się do zmienionego Protokołu jako do „ram windsorskich” oraz będą mogły w ten sam sposób odnosić się do zmienionego Protokołu w swoich przepisach krajowych.
- (6) Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności w Irlandii Północnej, należy wprowadzić postanowienie, że Unia i Zjednoczone Królestwo powinny dokładać wszelkich starań w celu zapewnienia, aby ułatwienia w wymianie handlowej między Irlandią Północną a innymi częściami Zjednoczonego Królestwa obejmowały szczególne uzgodnienia dotyczące przemieszczania towarów na rynku wewnętrznym Zjednoczonego Królestwa i uwzględniające sytuację Irlandii Północnej, która zgodnie z Protokołem jest częścią obszaru celnego Zjednoczonego Królestwa, w przypadku gdy towary przeznaczone są do ostatecznej konsumpcji lub ostatecznego wykorzystania w Irlandii Północnej oraz jeśli wprowadzono niezbędne zabezpieczenia mające chronić integralność unijnego rynku wewnętrznego i unii celnej. Należy zatem odpowiednio zmienić Protokół.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

- (7) Unia powinna przyjąć do wiadomości jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu określającą praktykę, jaką zamierza ono wprowadzić w odniesieniu do przemieszczania towarów z Irlandii Północnej do pozostałych części Zjednoczonego Królestwa.
- (8) Unia powinna przyjąć do wiadomości jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu określającą praktykę, jaką zamierza ono wprowadzić w odniesieniu do działań w zakresie nadzoru rynku i egzekwowania przepisów.
- (9) Konieczne jest zapewnienie wzmocnionej współpracy między Zjednoczonym Królestwem a Unią oraz, w stosownych przypadkach, między organami Zjednoczonego Królestwa i państw członkowskich, tak aby planowane szczególnie uzgodnienia były poparte skutecznymi działaniami w zakresie nadzoru rynku i egzekwowania przepisów. Wspólny Komitet powinien zatem wydać zalecenie w sprawie ustanowienia takiej wzmocnionej współpracy, w którym wskaże, że współpraca ta może obejmować wymianę wiedzy i informacji, współpracę z podmiotami gospodarczymi i wspólne działania.
- (10) Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności w Irlandii Północnej, w tym fakt, że jest ona integralną częścią rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, należy dokonać określonych zmian w załączniku 3 do Protokołu. Stosowanie tych zmian nie powinno prowadzić do ryzyka oszustw podatkowych ani do jakichkolwiek potencjalnych zakłóceń konkurencji. Wdrożenie tych zmian w Irlandii Północnej, a w szczególności wdrożenie procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, nie powinno narażać na ryzyko rynku wewnętrznego Unii i rynku wewnętrznego Zjednoczonego Królestwa, ani też nadmiernie obciążać przedsiębiorstw prowadzących działalność w Irlandii Północnej. W celu sprecyzowania zakresu stosowania do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej niektórych aktów już wymienionych w załączniku 3 do Protokołu, w załączniku należy dodać dwie uwagi. W celu usunięcia dalszych niedociągnięć, które mogą pojawić się w przyszłości, lub zareagowania na nieprzewidziane okoliczności oraz w celu zapewnienia, aby wszelkie inne uwagi określające, w jaki sposób akty Unii wymienione w załączniku 3 mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej, mogły zostać dodane do tego załącznika w dowolnym czasie, należy przewidzieć taką możliwość.
- (11) Unia i Zjednoczone Królestwo powinny złożyć w ramach Wspólnego Komitetu wspólną deklarację w sprawie systemu VAT dotyczącego towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko dla rynku wewnętrznego Unii, oraz w sprawie warunków transgranicznego zwrotu VAT. W deklaracji tej Unia i Zjednoczone Królestwo zobowiązałyby się do zbadania możliwości dodania uwag wyjaśniających zakres stosowania niektórych aktów wymienionych w załączniku 3 do Protokołu. Pierwsza uwaga dotyczyłaby stosowania stawek określonych w dyrektywie Rady 2006/112/WE^(?) i zawierałaby wykaz towarów, które ze względu na swój charakter i warunki dostarczenia podlegałyby ostatecznej konsumpcji w Irlandii Północnej i w przypadku których stosowanie innych stawek nie miałyby negatywnego wpływu na rynek wewnętrzny Unii w postaci ryzyka oszustw podatkowych lub potencjalnego zakłócenia konkurencji. Unia i Zjednoczone Królestwo powinny również zasygnalizować swoją gotowość do regularnego dokonywania oceny i przeglądu takiego wykazu. Druga uwaga dotyczyłaby obowiązujących warunków transgranicznego zwrotu VAT na podstawie mających zastosowanie przepisów prawa Unii, o których mowa w art. 8 Protokołu.
- (12) Aby zapewnić skuteczność art. 8 Protokołu, Unia i Zjednoczone Królestwo powinny wymieniać informacje i omawiać w ustrukturyzowany sposób wszelkie kwestie wynikające z wdrożenia i stosowania art. 8 tego Protokołu, w tym istotne zmiany przewidziane w ramach prawnych mających zastosowanie w Unii i Zjednoczonym Królestwie w zakresie VAT i akcyzy dotyczących towarów. W związku z tym w decyzji Wspólnego Komitetu należy przewidzieć specjalne posiedzenia specjalnego komitetu ds. wdrożenia Protokołu w sprawie Irlandii / Irlandii Północnej (zwanego dalej „specjalnym komitetem”) jako mechanizm wzmocnionej koordynacji, aby umożliwić Unii i Zjednoczonemu Królestwu określenie i omówienie wszelkich kwestii związanych z funkcjonowaniem Protokołu w zakresie VAT i akcyzy oraz, w razie potrzeby, zaproponowanie odpowiednich działań.

(?) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

- (13) Aby doprecyzować zakres stosowania art. 10 ust. 1 Protokołu, Unia i Zjednoczone Królestwo powinny ustalić wspólną interpretację warunków, na jakich pomoc państwa przyznawana przez organy Zjednoczonego Królestwa wchodzi w zakres art. 10 ust. 1, w szczególności w odniesieniu do rzeczywistego i bezpośredniego związku z Irlandią Północną. Unia i Zjednoczone Królestwo powinny zatem złożyć w tym celu wspólną deklarację w ramach Wspólnego Komitetu.
- (14) Aby zaradzić sytuacji, w której określony akt Unii zmieniający lub zastępujący akt, o którym mowa w Protokole, znacząco zmienia treść lub zakres tego aktu mającego zastosowanie przed jego zmianą lub zastąpieniem i w której stosowanie w Irlandii Północnej zmienionego lub zastąpionego w ten sposób aktu Unii miałyby znaczący wpływ na codzienne życie społeczności w Irlandii Północnej w sposób, który może się utrzymywać, konieczne jest ustanowienie klauzuli hamulca bezpieczeństwa, która umożliwi zaradzenie opisanej powyżej sytuacji przez 30 członków Zgromadzenia Ustawodawczego Irlandii Północnej z co najmniej dwóch partii (i z wyłączeniem przewodniczącego i jego zastępców), przy spełnieniu wszystkich warunków określonych w ust. 1 projektu jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa w sprawie udziału instytucji ustanowionych na mocy porozumienia wielokopiatkowego czyli porozumienia z Belfastu zawartego 10 kwietnia 1998 r. przez rząd Zjednoczonego Królestwa, rząd Irlandii oraz pozostałych uczestników wielostronnych negocjacji (zwane dalej „Porozumieniem z 1998 r.”), załączonego do planowanej decyzji Wspólnego Komitetu zmieniającej Protokół. Warunki te stanowią m.in., że powiadomienie dokonywane jest w najbardziej wyjątkowych okolicznościach i stanowi ostateczność oraz że deputowani postarali się najpierw przeprowadzić merytoryczne dyskusje z rządem Zjednoczonego Królestwa i w ramach rządu Irlandii Północnej mające na celu zbadanie wszystkich możliwości w odniesieniu do aktu Unii. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo przekazało Unii takie powiadomienie, akt Unii zmieniony lub zastąpiony określonym aktem Unii nie będzie mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w odniesieniu do Irlandii Północnej na podstawie art. 13 ust. 3 Protokołu. Akt Unii zmieniony lub zastąpiony określonym aktem Unii będzie musiał natomiast zostać dodany do odpowiedniego załącznika do Protokołu zgodnie z procedurą przewidzianą w jego art. 13 ust. 4. Należy zatem odpowiednio zmienić Protokół.
- (15) Jeżeli Zjednoczone Królestwo przekazało Unii powiadomienie, o którym mowa w planowanym nowym art. 13 ust. 3a akapit pierwszy Protokołu, ale organ arbitrażowy orzekł, że Zjednoczone Królestwo nie spełniło warunków dokonania takiego powiadomienia określonych w akapicie trzecim tego ustępu, należy szybko zastosować się do tego orzeczenia organu arbitrażowego. Wspólny Komitet powinien zatem wydać zalecenie w sprawie szybkiego zastosowania się do takiego orzeczenia. Należy przy tym oprzeć się na wspólnej interpretacji, że szybkie zastosowanie się osiągnięte jest w taki sam sposób, w przypadku gdy Zjednoczone Królestwo nie wykonało swoich zobowiązań dotyczących dobrej wiary na podstawie art. 5 umowy o wystąpieniu, dokonując takiego powiadomienia bez spełnienia wszystkich warunków określonych w ust. 1 jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa w sprawie udziału instytucji ustanowionych Porozumieniem z 1998 r., załączonej do decyzji Wspólnego Komitetu nr 1/2023.
- (16) Unia i Zjednoczone Królestwo powinny potwierdzić, że powiadomienia przez Zjednoczone Królestwo na podstawie planowanego nowego art. 13 ust. 3a Protokołu należy dokonać zgodnie ze wszystkimi warunkami określonymi w ust. 1 jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa w sprawie udziału instytucji ustanowionych Porozumieniem z 1998 r., aby było ono złożone w dobrej wierze, zgodnie z art. 5 umowy o wystąpieniu. Właściwe jest również wyjaśnienie we wspólnej deklaracji, że w przypadku gdy organ arbitrażowy orzekł, że Zjednoczone Królestwo nie spełniło wymogów art. 5 umowy o wystąpieniu w odniesieniu do skierowanego do Unii powiadomienia uruchamiającego mechanizm, należy szybko zastosować się do tego orzeczenia organu arbitrażowego.
- (17) Unia i Zjednoczone Królestwo powinny w pełni korzystać ze wspólnych organów ustanowionych na mocy umowy o wystąpieniu w celu nadzorowania jej wdrażania. specjalny komitet może umożliwić wymianę poglądów na temat wszelkiego przyszłego ustawodawstwa Zjednoczonego Królestwa dotyczącego towarów mającego znaczenie dla funkcjonowania Protokołu. W tym celu specjalny komitet może zwołać posiedzenie w określonym składzie, a mianowicie jako specjalny zespół ds. towarów, aby ocenić potencjalny wpływ tego przyszłego ustawodawstwa w Irlandii Północnej oraz przewidzieć i omówić ewentualne trudności praktyczne. Unia i Zjednoczone Królestwo będą rozwiązywać wszelkie problemy związane z funkcjonowaniem Protokołu w możliwie najszybszym i najskuteczniejszym sposobie. Unia i Zjednoczone Królestwo powinny zatem przyjąć w tym celu wspólną deklarację w ramach Wspólnego Komitetu.

- (18) Unia powinna przyjąć do wiadomości jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa złożoną w ramach Wspólnego Komitetu w sprawie mechanizmu demokratycznej zgody, o którym mowa w art. 18 Protokołu, przypominając o zadaniach Wspólnego Komitetu określonych w art. 164 umowy o wystąpieniu.
- (19) Konieczne okazało się rozszerzenie zakresu przedsiębiorców uprawnionych do przemieszczania z pozostałych części Zjednoczonego Królestwa do Irlandii Północnej towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko, określonych w decyzji nr 4/2020 Wspólnego Komitetu ⁽³⁾. Należy w szczególności ustanowić nowe warunki pozwalające uznać, że towary nie podlegają przetwarzaniu komercyjnemu, w tym poprzez podwyższenie progu rocznych obrotów podmiotów gospodarczych, w przypadku którego uznaje się, że przetwarzanie towarów przez te podmioty nie kwalifikuje się jako przetwarzanie komercyjne, niezależnie od sektora ich działalności. Oprócz tego przedsiębiorcy mający siedzibę w innych częściach Zjednoczonego Królestwa powinni mieć możliwość przystąpienia do programu zaufanych przedsiębiorców leżącego u podstaw uzgodnień dotyczących przemieszczania towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko. Należy bardziej szczegółowo określić warunki szczególne udzielania pozwoleń zaufanym przedsiębiorcom, zapewniając w ten sposób, aby ułatwieniom celnym przyznanym zaufanym przedsiębiorcom i upoważnionym przewoźnikom, przemieszczającym towary, w przypadku których nie istnieje ryzyko, z pozostałych części Zjednoczonego Królestwa do Irlandii Północnej, które to ułatwienia zostaną określone w ukierunkowanych zmianach do odpowiednich aktów Unii, towarzyszyły silniejsze zabezpieczenia.
- (20) Należy ponadto ustanowić przepisy określające warunki, które muszą być spełnione, aby w przypadku towarów przewożonych w paczkach z pozostałych części Zjednoczonego Królestwa do Irlandii Północnej można było uznać, że nie istnieje ryzyko, gdy paczki te są dostarczane osobom prywatnym zamieszkałym w Irlandii Północnej i przywożone do Irlandii Północnej przez upoważnionych przewoźników.
- (21) Unia powinna przyjąć do wiadomości jednostronną deklarację Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu określającą praktykę, jaką zamierza ono wprowadzić w celu wzmocnienia działań w zakresie egzekwowania przepisów dotyczących towarów przewożonych w paczkach z innej części Zjednoczonego Królestwa do Irlandii Północnej
- (22) Należy ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu w sprawie decyzji, jaka ma być przyjęta, oraz zaleceń oraz wspólnych i jednostronnych oświadczeń, jakie mają zostać wydane,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy art. 164 umowy o wystąpieniu („Wspólny Komitet”) w odniesieniu do decyzji, która ma być przyjęta, i pewnych zaleceń, które mają być wydane przez Wspólny Komitet, jest określone w projekcie decyzji i projektach zaleceń stanowiących załącznik 1 do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu w odniesieniu do pewnych wspólnych deklaracji, które Unia i Zjednoczone Królestwo mają złożyć w ramach Wspólnego Komitetu, jest określone w projekcie wspólnych deklaracji stanowiącym załącznik 2 do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu w odniesieniu do pewnych jednostronnych deklaracji, które Zjednoczone Królestwo ma złożyć w ramach Wspólnego Komitetu i które zamieszczono w formie projektu w załączniku 3 do niniejszej decyzji, polega na przyjęciu tych deklaracji do wiadomości. W odniesieniu do jednostronnej deklaracji Zjednoczonego Królestwa w ramach Wspólnego Komitetu dotyczącej mechanizmu demokratycznej zgody, o którym mowa w art. 18 Protokołu, Unia przypomina również o zadaniach Wspólnego Komitetu określonych w art. 164 umowy o wystąpieniu.

⁽³⁾ Decyzja nr 4/2020 Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 17 grudnia 2020 r. w sprawie określenia towarów, w przypadku których nie istnieje ryzyko [2020/2248] (Dz.U. L 443 z 30.12.2020, s. 6).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 21 marca 2023 r.

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL
